

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Åtgärder mot missbruk av alternativa betalningssystem

Fi2024/00365

1 Sammanfattning

Skatteverket tillstyrker att förslagen genomförs. Skatteverket lämnar dock vissa synpunkter på förslagen.

2 Skatteverkets synpunkter

Skatteverket är mycket positivt till förslagen men anser att ambitionsnivån behöver höjas ytterligare för att förhindra att det svenska finansiella systemet används för att tvätta pengar från brottslig verksamhet. Det finns fler åtgärder som skulle kunna införas.

Skatteverket föreslår därför att reglerna om kontrolluppgiftsskyldighet enl. 23 kap 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, om betalningar till och från utlandet ses över och förtydligas. Skatteverket föreslår även att det införs bestämmelser som gör det möjligt för Skatteverket att underrätta Finansinspektionen när det finns skäl att tro att en uppgiftslämnare inte har fullgjort sin skyldighet enligt 23 kap. 1 § SFL.

Enligt 23 kap 1 § SFL ska kontrolluppgift lämnas om direkta och indirekta betalningar som överstiger 150 000 kr eller utgör delbetalningar av en summa som överstiger 150 000 kr, om betalning görs

- 1.till utlandet från en obegränsat skattskyldig,
- 2.från utlandet till en obegränsat skattskyldig, eller
- 3.inom landet mellan en obegränsat skattskyldig och en begränsat skattskyldig.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av den som har förmedlat betalningen.

Vad som avses med att förmedla en betalning är inte klarlagt i lagstiftningen. Av förarbetena, prop. 1992/93:65 s. 31, framgår att regeringen anser att den som har varit mellanhand i en valutatransaktion får anses ha förmedlat en betalning. När reglerna tillkom var det i princip bara banker som förmedlade betalningar. De hade då både kontakt med kunden och genomförde själva penningöverföringen. Sedan dess har dock många aktörer tillkommit bl.a. betaltjänstleverantörer. Skatteverket uppfattar att det idag ofta är två parter som skulle kunna uppfylla rekvisitet ”den som har förmedlat betalningen”, dels den bank som i realiteten genomför penningöverföringen till och från utlandet, och dels den betaltjänstleverantör som får uppdraget från kunden och därmed står närmast kunden och förmedlar uppdraget om överföringen till banken. Betaltjänstleverantören har ofta ett konto hos en bank som banken

debiterar och krediterar vid betalningar till eller från betaltjänstleverantörens kunder. Det är vanligtvis banken som genomför penningöverföringen. Det är dock bara betaltjänstleverantören som har kännedom om kunden som skickar eller tar emot utlandsbetalningen. I många fall anser varken banken eller betaltjänstleverantören att de har förmedlat betalningen. Flertalet betaltjänstföretag som Skatteverket har kontrollerat har inte lämnat några kontrolluppgifter och de anser sig inte heller vara kontrolluppgiftsskyldiga

Det finns därför ett behov att se över lydelsen i 23 kap. 1 § SFL och tydliggöra att det är den som tar emot ett uppdrag från en kund om en betalning till eller från utlandet som är kontrolluppgiftsskyldig. Om detta tydliggörs skulle Skatteverket kunna identifiera de aktörer som inte fullgör sin skyldighet. Sådan information skulle kunna vara till nytta för tillsynsmyndigheten. Då dessa uppgifter omfattas av sekretess behöver det även införas bestämmelser som gör det möjligt för Skatteverket att underrätta Finansinspektionen när det finns skäl att anta att en uppgiftslämnare inte fullgjort sina skyldigheter enligt 23 kap 1 § SFL. En liknande skyldighet för Skatteverket finns i 4 § förordningen (2015:922) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Katrin Westling Palm och föredragits av rättsliga experten Maria Källberg. Vid den slutliga handläggningen har också följande deltagit: rättschefen Michael Erliksson, enhetschefen Cecilia Asker och sektionschefen Pia Jakobsson.

Katrin Westling Palm